

7 Nisan güzel bir gün. İnsan 7 Nisan'da mahkemeye gitmez, gitmemelidir ama ben gittim.

Müşteki sıfatıyla gittim, yine de *zorla götürme* kararı varmış. Bunun ne demek olduğunu bilmiyorum, polis telefon edip 21 ay kadar önce, kızımın doğduğu gün gerçekleşen bir olayla ilgili mahkemeye gitmem gerektiğini söyledi. *Zorla götürme* kısmı bu. Mahkemeyi sordum, çocuk mahkemesi dedi.

17 yaşındaki *çocuk*, balkonda duran bilgisayarı almış, güvenlik gelince de bir yana bırakıp kaçmış. Daha önceki hırsızlıklarda şikayetçi olmamıştım ama bu sefer bol miktarda parmak izi bıraktıklarını düşündüğüm için şikayetçi oldum. Bu zamana kadar da ses çıkmadı ama yakalamışlar. Bunlar bir şebekeymiş, artık kaç kişilerse.

Hayatımda ilk defa *hırsız* görüyorum. Suçlamaları kabul ettiğine göre ona hırsız demek yanlış değil. Normal insandan farkı yok. Çizgi filmlerdeki gibi gözüne bant takmıyor. Dışarda görsen *aa hırsıza bak* demezsin.

Hakim hanım şikayetçi olup olmadığını sordu, ben de *şikayetçiyim* dedim. *Maddi zararım yok, duruşmaları takip etmek istemiyorum*. Bunları söylerken yazan katip, gözlerini kapatarak yazıyordu, uyuklar gibi. Sanık avukatı ve mübaşir başörtülüydü. Sanık avukatı az sonra kafeye gidip *feyste* arkadaşlarının paylaştığı fotoğraflara yorum yazacak gibi duruyordu. Hakim bir yerde *ayakta konuş* dedi. Uflaya puflaya kalktı. Tutuklu yargılanan çocuğun tahliye talebi olup olmadığını bile hakim sordu. Başörtüsü insanı iyi avukat yapmaya yetmiyor.

Hırsız konuşmaları esnasında gözü yaşlıydı. Hakim *tutukluluk halinin devamına* dediğinde, annesi de, kendisi de ağlamaya başladı. Babası, duruşma esnasında *zararları tazmin edeceğim* derken, hakim tutukluluğun devamına karar verince, *çeksin cezasını, tazmin etmiyorum* dedi. Babalık da bir yere kadar.

İnsanların hali çok garip. Hırsızlık yapıyorsan, gözüne bant takmanı beklemiyoruz ama eline eldiven gidip, parmak izlerini ortadan kaldırmanda fayda var çocuğum. Benimle beraber mahkemeye çıkan müştekilerin çalınanlarına bakınca da, bu gibilerin bir maddi kazanç için değil, daha çok can sıkıntısından hırsızlık yaptığını düşündüm. Birinin 50 lira bozuk parasını almak için 2000 liralık yazar kasasını kırmışlar, diğerinin dolabından plaketlerini çalmışlar, öbürünün arabasından bilgisayarını almışlar ama adam birkaç gün sonra sahibinden.com'da bulmuş ve polisi aramış, bilgisayarını geri almış. Kısacası cam açıp, kapı kırıp, balkona çıkıp çalmaya geçecek şeyler değil ama başka eğlence bulamayınca, *kader kurbanı* oluyorlar.